

ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΙΡΟΣ»
(ΑΘΗΝΑ 25-29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1986)

Χρόνος καί καιρός ήταν τό θέμα τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου πού ὀργανώθηκε ὑπό τήν προεδρία τοῦ καθηγητοῦ καί Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ε. Μουτσοπούλου, στά τέλη Σεπτεμβρίου, καί πού οὐσιαστικά ἀποτελοῦσε τήν ἐτήσια σύνοδο τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημίας Φιλοσοφίας, τῆς ὁποίας ἡ ἔδρα εἶναι τό Παρίσι. Ὅπως κάθε Ἀκαδημίας τά μέλη τῆς Δ.Α.Φ. εἶναι πολύ περιορισμένα κατὰ τόν ἀριθμό τους, στίς συζητήσεις ὁμως πού διεξήχθησαν τό κοινό πού παρακολούθησε τή σύνοδο αὐτή ἐκλήθη νά λάβει μέρος, καί ἀνταποκρίθηκε πλατιά στήν πρόσκληση αὐτή. Τό συνέδριο στό ὁποῖο παραβρέθηκαν πολλές προσωπικότητες τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ καί πνευματικοῦ κόσμου ἀνοιξε μέ ὀμιλία τοῦ Εὐάγγ. Μουτσόπουλου, μέλους τῆς Δ.Α.Φ., ὅπου ὁ Ἕλληνας Ἀκαδημαϊκός ἔθεσε τά ὄρια μεταξὺ χρονικότητας καί καιρικότητας, χαρακτηρίζοντας τήν τελευταία ὡς τό σταυροδρόμι τοῦ ἐλάχιστου καί τοῦ βέλτιστου, καί συνδέοντάς τήν πρὸς τήν προθετικότητα τῆς συνείδησης. Ὁ Δρ Δημ. Μούκανος (Ἑλλάδα) ἀνέπτυξε περαιτέρω τή θεωρία τοῦ κ. Μουτσόπουλου γιά τήν ἔννοια τοῦ καιροῦ.

Ἀκολούθησαν οἱ ἀνακοινώσεις γιά τόν χρόνο καί τόν καιρό στό ἔργο τοῦ Ἀριστοτέλη ἀπό τόν Μ. Φάχρι (Λίβανος), στό ἔργο τοῦ Ἰωάννη Ἰταλοῦ ἀπό τόν Κωνστ. Νιάρχο (Ἑλλάδα), στή λογική καί στά μαθηματικά ἀπό τόν Ζάν Λαντριέρ (Βέλγιο), στή τέχνη ἀπό τόν Ἀλεξ. Τανάζε (Ρουμανία), στήν ἱστορία καί στήν πολιτική ἀπό τόν Σλόμο Ἀβινέρι (Ἰσραήλ), καί ἔγινε ἡ ἔξαγωγή τῶν συμπερασμάτων τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τῆς συνόδου ἀπό τόν Α. Μερσιέ (Ἑλβετία). Ἕνας σύνεδρος, ὁ Μ. Μπλάκ (Ἀγγλία καί Η.Π.Α.), ἀμφισβήτησε τό ἴδιο τό φιλοσοφικό καταστατικό τῆς ἔννοιας τοῦ καιροῦ· τῶν ὑπόλοιπων ὁμως συνέδρων ἡ ὁμόφωνη ἀποψη ἦταν πῶς οἱ ἔννοιες τοῦ καιροῦ καί τῆς καιρικότητας ἀντιπροσωπεύουν μιά πραγματικότητα τήν ὁποία ἡ συνείδηση συνεχῶς ἀντιμετωπίζει ἢ καί δημιουργεῖ ἢ ἴδια, προκειμένου νά ἀναδομήσει τό χρόνο καί νά θεμελιώσει τή συμμετοχή τῆς στήν πορεία τοῦ κόσμου.

Οἱ συζητήσεις πού ἔγιναν στό πλαίσιο τοῦ συνεδρίου ὑπῆρξαν ὄχι ἀπλῶς διαφωτιστικές, ἀλλά καθοριστικές μιᾶς νέας ἀξιολογήσεως, ἐνῶ, παράλληλα, ἔφεραν ἔντονα τό θέμα τοῦ χρόνου καί τῶν συναφῶν πρὸς αὐτό φιλοσοφικῶν ἔννοιῶν στό προσκῆνιο τῆς ἐπικαιρότητας.

ΜΑΙΡΗ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗ

7ο ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΤΟ ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ» (2-4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1986)

Το Συμπόσιο Αθηνῶν εἶχε ὡς ὀργανωτική ἀφετηρία τήν τ. Ἐδρα Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς καί διεξάχθηκε σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Παρισίου-2 καί με ἄλλους πανεπιστημιακοὺς καί πολιτιστικούς φορεῖς. Ἡ φιλοσοφία του Συμποσίου Αθηνῶν εἶναι πλουραλιστική. Πανεπιστημιακοί καί ἄλλοι στοχαστές διαφόρων ἐπιστημονικῶν κλάδων, με τίς πιο ποικίλες ἰδεολογικές τάσεις καί εἰσαθησίες, συναντῶνται γιά νά ἐκφράσουν τίς ἀπόψεις τους πάνω σ' ἓνα συγκεκριμένο θέμα. Με αὐτή τήν ἔννοια συγκλήθηκε, ὑπό τήν προεδρία του καθηγητοῦ Ι.Α. Χατζηδῆνα, τό Διεθνές Συμπόσιο που εἶχε ὡς θέμα «Το φαίνεσθαι».

Συγκεκριμένα στο Συμπόσιο ἀναπτύχθηκαν ἀπόψεις γιά τίς μορφές του φαίνεσθαι, ἐ-γίνε λόγος γιά τή σχέση του φαίνεσθαι πρὸς τὸ ὁμοιάζειν, του φαινομενισμοῦ πρὸς τὸν